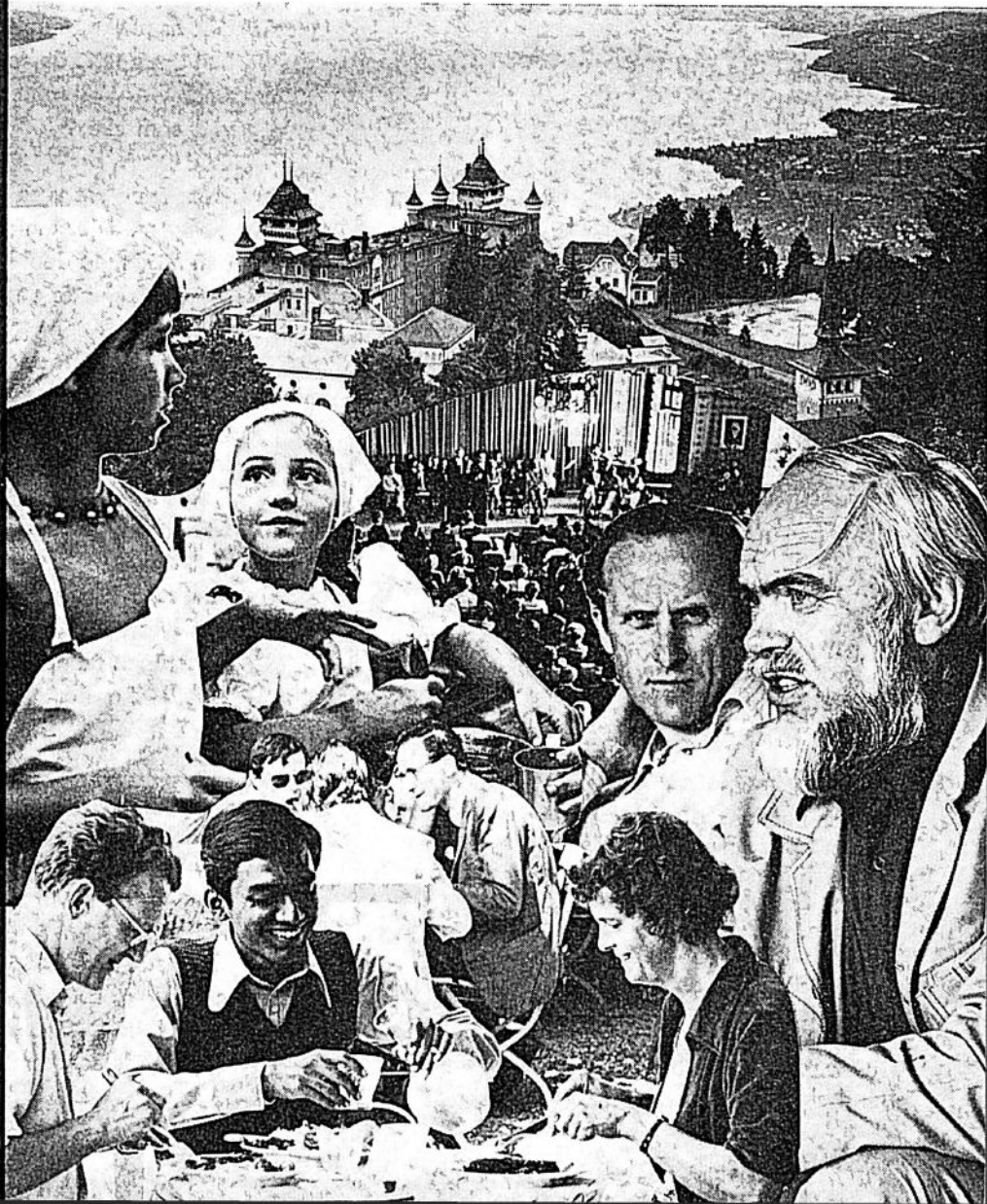

ny

värld i bild

TIDSKRIFT FOR
MORALISK
UPPRUSTNING

NR **4** 1976

**TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING**

Utkommer en gång i månaden

Utgives av IDÉ och KULTUR
Sveavägen 34 6 tr
111 34 Stockholm
Tel 08/10 34 58

Nr 4 – 1976

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren ansv utg

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen och
Eva Rillee Hanssen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 30 -
Postgiro 70 61 90 - 6

Finland mk 25 -
Postgiro 11 20 95 Helsingfors

Lösnummerpris kr 2 50 mk 2
Tryck Br Tengs Oslo

© NY VARLD I BILD

Omslagsbilden

I detta nummer presenteras inbjudan till sommarens världskonferens för moralisk upprustning i Caux, Schweiz. På programmet står bl a träningskurser för ungdom, en delkonferens kring utbildningens mål, en annan kring industrins problem och möjligheter. Caux ligger 1 050 m över Genève. Där mots människor från hela världen.

Det ar påskmorgon!
Det ar uppståndelsens dag!
Anar vi
vad som sker?
Gud
(som sade sig vara
fardig med jorden
och nojd med den
redan på sjunde dagen
for så lange sen
att han sjalv var den ende
som kunde rakna till sju)
gor ett nytt handgrepp
in i sin skapelse
Rubbar en sten
framfor en grav
Det ogonblicket
håller kosmos andan
och lyssnar
nar stenen talar
«Doden har mist sin makt»
Bara vi
har annat for oss
hor inte
fruktar annu
Men ett sug
till ododligheten
kanner varenda en
En vilsen langtan
att få folja korsets vag
anda fram till
uppstandelsen

I E

**TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING**

Utkommer en gång i månaden

Utgives av IDÉ och KULTUR
Sveavägen 34 6 tr
111 34 Stockholm
Tel 08/10 34 56

Nr 4 – 1976

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren, ansv utg

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen och
Eva Rille Hanssen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 30 -
Postgiro 70 61 90 - 6

Finland mk 25 -
Postgiro 11 20 95 Helsingfors

Lösnummerpris kr 2 50 mk 2
Tryck Br Tengs Oslo

© NY VARLD I BILD

Omslagsbilden

I detta nummer presenteras inbjudan till sommarens världskonferens för moralisk upprustning i Caux, Schweiz. På programmet står bl a träningskurser för ungdom, en delkonferens kring utbildningens mål, en annan kring industrins problem och möjligheter. Caux ligger 1 050 m över Genevesjön. Där mots människor från hela världen.

Det ar paskmorgon!
Det ar uppståndelsens dag!
Anar vi
vad som sker?
Gud
(som sade sig vara
fardig med jorden
och nojd med den
redan på sjunde dagen
for så lange sen
att han sjalv var den ende
som kunde rakna till sju)
gor ett nytt handgrepp
in i sin skapelse
Rubbar en sten
framfor en grav
Det ogonblicket
haller kosmos andan
och lyssnar
nar stenen talar
«Doden har mist sin makt»
Bara vi
har annat for oss
hor inte
fruktar annu
Men ett sug
till ododligheten
kanner varenda en
En vilsen langtan
att fa folja korsets vag
anda fram till
uppstandelsen.

besök i det svenska folkhemmet

De asiatiska ungdomarna kom till Sverige med «Song of Asia» för att ge oss svenskar del av sina hemlanders rika tradition av sang och dans och för att ge oss sitt upplevda budskap om lyssnandet till den inre rosten som en lakedom för hat och bitterhet och en väg till försoning och skapande samverkan

Men vad har de unga asiaterna själva fått ut av sitt möte med Sverige och svenskarna? De flesta av dem kommer från fattiga länder och har upplevt krig och nod på nära håll. Vilka intryck har de fått under sin vistelse i Sverige av det utvartes och invartes tillståndet i det svenska folkhemmet?

Ny Värld i Bild har ställt frågan vid ett samtal med tre av ungdomarna i Song of Asia. Kynsai Khonglah från delstaten Meghalaya i nordöstra Indien, Rupa Chhrai från Bombay och Patrick Waihape, maori från Nya Zeeland

Kynsai — Jag har blivit mycket imponerad av allt vi fått höra om det arbete som ligger bakom utvecklingen i Sverige. För hundra år sedan hade ni en fattigdom som den vi nu har i Asien. Men sedan har den äldre generationen genom sitt hårda arbete och sina insatser i folkrorelserna gjort Sverige till ett land med en levnadsstandard som hör till de högsta i världen.

— Det är till en sådan standard vi skulle vilja nå i mitt hemland Indien. Men om vi skulle lyckas nå dit, skulle vi då — fragar jag mig — vara beredda att dela med oss till andra som har det sämre, eller skulle vi då ta revansch för vårt eget förflutna?

— Jag har under Song of Asias besök bott hos en familj här i Stockholm, och vid en måltid berättade min vardinna om hur hart hennes föräldrar arbetat för att försörja sin familj på nio barn. Så dog fadern och

modern måste ensam ta hand om barnen. Sju av dem måste lämna Sverige och emigrera till Amerika.

— Jag tror att de unga i Sverige behöver få höra av de äldre hur deras generation har fått kämpa för att lyfta ert land ur fattigdomen. Många svenskar tycks inte veta vad de ska göra med sitt liv för att kanna att det blir meningsfullt. Vi kan erbjuda dem att göra något för de fattiga länderna i världen.

— Men den hjälp vi bäst behöver är inte den materiella. Och jag tror att Sverige skulle kunna ge oss denna andra hjälp. För den skull behöver ni svenskar verkligen lära känna våra länder och uppleva den brist och den sjukdom våra folk mest lider av — bristen på moraliska normer.

— Det är svårt för oss att tala om de fyra absoluta moraliska normerna när våra folk inte har mat och tak över huvu-

det. Sverige har nått den standard där människorna har vad de materiellt behöver. Skulle inte Sveriges folk nu kunna acceptera moraliska normer för att kunna hjälpa världen?

Patrick — Efter vad jag hört under den här tiden med Song of Asia i Sverige foreställer jag mig att människorna har en gång, när ert land var fattigt, så till sig själva. Vi ska se till att svenskarna får tillräckligt att äta och annat de behöver. Så arbetade man hårt för att nå det målet, och nu är Sverige materiellt på toppen.

Stoppa upp har?

— Men jag har fått en kansla av att det är något annat i Sverige som stannat av. Skall Sverige verkligen stoppa upp har? Jag tror att det är Sveriges uppgift att ge världen moraliska normer som kan hjälpa varje land att få tillräckligt att äta.

Kynsai — Många människor i Sverige ger intryck av att inte vara lyckliga. De tycks söka efter någonting. Och jag tror att om de funne det skulle de kunna bli till hjälp också för våra länder i Asien.

— Jag kommer själv från en kristen bakgrund i min hemstat Meghalaya. Under uppväxtåren kom jag med i kyrkligt arbete. Men jag hittade där ingen idé att kämpa för, ingenting att gripa tag i. Och en kristendom som var bekväm, som inte var en ideologi, ett salt, kunde inte intressera mig.

— En sådan ideologi motte jag när jag träffade ungdomarna i Song of Asia. Vad som först slog mig var att dessa människor såg lyckliga ut. De kom från olika religioner men de arbetade tillsammans för samma mål.

— Självt hade jag varit skeptisk och kritisk mot allt i samhället. När jag började leva efter de fyra absoluterna började också Gud och Kristus bli verklighet för mig.

— Vi diskuterar ibland våra olika religioner i Song of Asia-gruppen. Och när vi försöker diskutera utifrån våra huvuden kommer vi ut på skilda vägar. Men när vi diskuterar utifrån våra erfarenheter, då kan vi motas på samma väg.

— Man behöver heller inte nödvändigt tala om Gud. Det finns en väg att förstå Gud ändå. Och om det verkligen finns en Gud så vet Han vägen till varje människa.

— Religionen kan inte vara oss given för att skilja oss åt, utan för att ena oss. Det är detta vi vill visa i Song of Asia.

Leva i kollektiv

Patrick — Att leva tillsammans i ett kollektiv som Song of Asia-gruppen har naturligtvis sina svårigheter. Men vi försöker arbeta igenom dem, och det viktigaste är att leva efter absoluta moraliska normer. Om vi inte gjorde det skulle vi snart gå varandra på nerverna.

— Om ett par av oss har svårigheter med varandra så sätter vi oss ner tillsammans och talar ut. Det kan bli heta diskussioner men vi blir klara över hur den andre känner det, och sen kan vi starta på nytt. Även om det inte alltid är lätt.

— Efteråt kan jag tycka att det hela var onödigt. Jag ser

Grupp ur Song of Asia framför Roald Amundsens staty i Tromsø.

varför det hela körde ihop sig — att det berodde på att jag var för stolt. När jag ber om förlåtelse upplever jag att det sätter igång en kedjereaktion, och saker och ting kommer i en ljusare dager igen.

Kynsai — Svårigheterna i gemenskapen kommer när vi inte lever upp till det vi är kallade att göra tillsammans. Det gäller att ge sig själv och att arbeta tillsammans i en givandets anda.

Ett annat Sverige

Rupa har tagit särskilt starka intryck av besöket i Norland och mötet med samerna i Jokkmokk.

— Jag tyckte att jag motte ett annorlunda Sverige uppe i norr. Jokkmokk glommer jag aldrig.

— Sveriges folk har mycket att lära av samerna och deras sätt att leva. De har allvar, frid, livskvalitet. Men de är tystlåtna — säger ingenting innan de har något djupt att säga.

— Folket där uppe har en mycket stor generositet. De öppnade sina hjärtan och sina hem helt för oss. När inte sängplatserna räckte till fick vi sova på madrasser på golvet. Jag kunde mig alldeles hemma.

— Det gör mig verkligen ont att hora svenska ungdomar öppna sig för att de inte är stolta över Sverige.

— Men det kanske är så att när ett land har så mycket materiellt välstånd får den unga generationen ingen känsla av att den har något mer att uttara och att verkligen leva för.

— Jag har nog fått ett intryck av att välståndet i Sverige blivit som nervlugnande piller. Det är några få här i landet som står för tankandet, medan de andra bara följer efter.

— Ofta har jag haft den tanken att länder, som Gud gett mycket, skulle man också kunna vanta mycket av.

— Vad är Sverige, som fatt så mycket, ämnat att ge åt världen?

Första gången i Caux

□ Kerstin Safstrom, horselpe-
dagog i Stockholm, besökte
Caux för första gången somma-
ren 1975 Om sina intryck be-
rättade hon här för NVIB

— Tyska vänner, som själva
amnade delta någon tid i som-
marens världskonferens i Caux,
inbjöd mig att komma dit De
hade informerat mig en del,
men jag hade inte fattat dimen-
sionerna och blev övervaldigad
av att hamna i allt detta stora
— byggnaderna, alplandskapet,
människor i många hundratal
från alla världens horn Mina
tyska vänner halsade mig varmt
vid ankomsten men uppslukades
sedan ofta av det sjudande li-
vet runtomkring Jag måste en-
sam mota alla nya människor
och ta ställning till Moralsk
upprustnings ideer

«Vila i mig»

Det var nytt för mig att man-
niskor med olika religioner till-
sammans lyssnade till Gud och
försökte göra hans vilja Det
blev ett teologiskt dilemma för
mig som kristen De första da-
garna gick jag ut med aggressiva
diskussioner Efteråt är jag
tacksam att folk stod ut med
mig Bland annat var det ett
samtal med en hindu som lärde
mig något nytt Han motte min
aggressivitet med lugn och för-
ståelse Den stunden förstod jag
mer vad Indien har att ge än
jag fattade när jag bodde där i
tva månader

Efter några dagar slog en
tanke ner i mig, så klar att jag
antecknade den «Du har disku-
terat nog, försökt greppa allting
intellektuellt Sluta nu Du har
fått tillräcklig information Vi-
la i mig»

Ett sorgearbete

Jag började se mig själv som
forljugen och overlagsen Kom-
promisserna i mitt liv stod mig
upp i halsen Denna nya bild av
mig själv gav mig några svåra
dagar, då jag tyckte jag hade
tappat min identitet Det var
liksom ett sorgearbete att säga
farväl till sitt gamla jag När
jag sedan överlammade mig åt
Gud på nytt bad jag om kraft
att leva en konsekvent kristen-
dom, inte en romantisk

En vecka hade jag vikt för
Caux men tre veckor blev jag
kvar Hjalpte till i koket och
serveringen Upplevde för förs-
ta gången i mitt liv sann demo-
krati Eftersom konferensdelta-
garna skoter hushållet själva
blandas i arbetslagen alla åld-
rar, raser och socialklasser Sån
demokrati finns nog bara i
Caux, och den var inte kramp-
aktig, jag tyckte den fungerade
naturligt och fullodigt

De stora motena i konferen-
sen var jag ganska neutralt in-
ställd till Upplevde en viss slag-
sida åt redan losta problem,
skulle ha önskat hora mera om
kampen och lidandet bakom
Men plötsligen befann jag mig

Kerstin Safstrom

själv på plattformen De skan-
dinaver som ville inbjuda skå-
despelet Song of Asia till Sveri-
ge samlades där inför ett stort
auditorium Foreställningarna
på teatern i Caux hade gjort
klart för mig att här fanns ett
revolutionärt budskap till mitt
umgänge hemma, särskilt bland
studenterna

Mitt beslut att ta mitt fulla
ansvar för Song of Asia i Stock-
holm har bl a resulterat i att
asiatiska ungdomar bött i mitt
hem och givit något nytt och
betydelsefullt till familj och
vänner I en skola fick genom
min förmedling 800 elever gö-
ra bekanskap med en grupp av
asiaterna I mig själv har Song
of Asia fött en långtan att nå-
gon gång få samarbeta med dem
i deras länder Vi har mycket
att ge varandra

«Jag vet fortfarande »

För övrigt har jag slutat att
bekymra mig så mycket med
tankar på framtiden Ett äldre
svenskt konstnarspar som jag
motte i Caux hjälpte mig en bit

Forts nasta sida

Inbjudan till Caux sommaren 1976

«Fred, rattvis fördelning av tillgångar och resurser, social rattvisa, medbestämmande — allt detta måste bli mer än bara idéer, måste bli mål vars förverkligande kräver en förändring i den mänskliga naturen. Detta har varit det samlande temat för alla Caux-konferenser sedan 1946.»

Så inleds den nu färdiga inbjudan till 1976 års sommarkonferens i Caux. Inbjudan påminner alltså om att det i år är 30 år sedan Caux öppnade sin första världskonferens för moralisk upprustning.

«De tusentals deltagare från alla kontinenter som kommit till Caux under de gångna 30 åren har funnit

— en *traning* som hjälper dem att orientera sig i dagens värld och att fatta de nödvändiga personliga beslut som gör dem ef-

fektiva såväl i kriser som i valgång,

— ett *perspektiv* och en atmosfär där försoningens krafter kan börja verka mellan representanter för olika raser, folk och socialgrupper,

— en *plan* för nydaning av hela samhället, från en förnyelse av relationerna i familjelivet till upprättandet av nya förhållanden mellan nationer.»

Sommarkonferensen 1976 öppnas den 10 juli och pågår till 2 september. I programmet ingår samlingar kring speciella ämnen vilka framgår av en daterad uppställning här nedan. Men samtidigt pågår under hela sommaren en allmän konferens. I seminarier, moten och informella diskussioner, genom filmer och skådespel har deltagarna möjlighet att göra klart för sig hur de själva och deras länder kan gå vidare «från diagnos till botemedel».

Var och en ombeds att bidra till kostnaderna för konferensen alltefter förmåga och övertygelse. Kostnaden för driften av konferenscentrum i Caux uppgår till 45 schweiziska francs per person och dag. Denna summa täcker helnackorering och alla aktiviteter i konferensen som skådespel, filmer, seminarier.

Speciella samlingar som hittills fastställts är följande

- Studiekurs och skapande verksamhet för ungdom (10 juli — 25 juli)
- «Utbildning — för vad?» Samling för alla intresserade i utbildningsfrågor (24 juli — 3 augusti)
- «Människor med tro — för en broderlig gemenskap» Samling på initiativ av 70 fransmän för folken kring Medelhavet (2 augusti — 10 augusti)
- Allmän träningskurs i moralisk upprustning med representanter för alla kontinenter (13 augusti — 26 augusti)
- «Industrin, slagfält eller levande samhälle?» Konferens för industriledare. Ett antal fackforeningsledare och politiker inbjuds också att delta i diskussionerna (20 augusti — 2 september)

Caux är beläget 1 050 meter över havet. Det kan nås med tåg eller bil. Närmaste flygplats i Genève (Cointrin). Konferensbyggnaderna rymmer upp till 850 personer. All nödvändig utrustning för internationella konferenser såsom motelslokaler, teater, biograf och anläggning för simultantolkning finns.

Vidare information fås från Ide och Kultur, Sveavägen 34, 6 tr. 111 34 Stockholm. Tel 08/10 34 56.

Från föregående sida

pa väg från den oron «Du kan överlamna dig åt Gud för de närmaste timmarna så länge», sa de. Och jag gick styrkt ifrån dem, ut i den friska morgonen, helt överlåten just då intill te-
dags

Men jag vet fortfarande var jag står. När Song of Asia spelades i Umeå blev de utsatta för en lognaktig attack från en tidning däruppe. Sånt vackert ens lust att kampa på sanningens sida.

Man önskar alla människor en vistelse i Caux. Den kostar en del men är värd sitt pris.

Intervjuare Ingeborg Ekman

Hans Ragnar Mathisen sjunger ut

Intervju med norsk sameledare

Hans Ragnar Mathisen studerar på Konstakademien i Oslo Han är ordförande för Oslo Sameforening När jag första gangen träffade honom, på Konstakademien, var han i full färd med att rita en karta över Sameland Det var inte bara en karta, det var ett konstverk Här finns samernas bosättningsområden i Norge, Sverige, Finland och Sovjet med alla ortsnamn i deras ursprungliga samiska språkform Nationsgränserna var försvunna De fanns inte i det ursprungliga samelandet I mindre skala fanns också en karta av de arktiska områdena sedda från Nordpolen, och en världskarta, där ursprungsfolkens namn och bosättningsområden återgett på deras egna språk Alltsammans hade naturens egna harmoniska färger

Hans Ragnar är verksam i Oslo, men familjen kommer från Tana vid Ishavet i Norges nordöstra horn I slutet av andra världskriget förstörde de retirande tyskarna all bebyggelse på ishavskusten från Kirkenes till Lyngen Nastan hela befolkningen evakuerades till andra delar av Norge Hans Ragnars mor, som var ensamstående, evakuerades till Narvik Där föddes strax efter kriget Hans Ragnar När han var 1 1/2 år gammal, fick han tuberkulos i hofsten och lades in på sjukhus i Tromsø Där låg han i gips i åtta år Tio år gammal fick han lara sig att gå på nytt Han kunde inte komma tillbaka till

Hans Ragnar Mathisen (tv) i samtal med Lars Pirak, Jokkmokk I bakgrunden Visier Sanyu från Nagaland

sitt hem utan fick stanna på sjukhuset ytterligare ett år innan man hittade ett fosterhem åt honom

— Men sjukdomen forfoljde mig, berättar Hans Ragnar En dag, efter det jag varit ute och cyklat gjorde det fruktansvärt ont i hoften Sen den dagen lammade smartorna mig nästan aldrig, inte ens när jag lag i min sang Jag blev laghalt Men jag hade en tillgång jag hade blivit kristen Jag fick hora talas om människor som botade sjukdom genom bon, och jag gick till dem Där hande ett stort under Medan de bad, försvann mina smartor och min halta Sen dess har jag fort ett normalt liv Jag cyklar, går långa turer på fjället och åker skidor

— Jag var botad till kroppen men inte till själen Framför

allt var jag bitter mot min mor för att hon inte kunnat ta hand om mig och för att hon inte ville erkänna att hon är same Som kristen visste jag att jag inte borde vara bitter Men det var först när jag motte Song of Asia som det gick upp för mig att det inte var nog att be Gud om förlåtelse för hat och bitterhet Det var nödvändigt att också be människor om förlåtelse Jag skrev till min mor Sådana har sår laks kanske inte med en gång Det kan ta tid och tålmod

— En av dem som hjälpte mig träffade jag när en grupp från Song of Asia kom och hälsade på mig på Konstakademien Han kom också från ett minoritetsfolk, och han hade haft stora problem med sin far Jag beslutade mig för att resa med

Song of Asia till Jura i Schweiz och sedan till Stocholm och Umeå Jag har stor respekt for Sverige, for er demokrati och frihet att saga er mening i pressen Darfor blev jag desto mera forvånad, for att inte saga forbannad, nar jag i Umeå fick vara med om att Song of Asia och Moralsk upprustning utsattes for en lognkampanj i en tidning Jag kanner Moralsk upprustning och Song of Asia och jag drar mig inte for att saga att de beskyllningar som forekom om neo-fascism och annat ar helt gripna ur luften De sager mer om dem som kommer med dem an om dem som utsatts for dem Ni behøver skarpa er i Sverige Sverige vill vara, och borde vara, ett exempel for varlden

— For oss som reste med Song of Asia var det bara nyttigt att mota motstånd och att lara sig att den glattade bild man på sina håll i Asien har av Europa inte ar hela sanningen

Inte samma vapen

— Fran Umea reste jag till Jokkmokk for att forbereda mottagandet av Song of Asia i Sameland Som same ar jag stolt och lycklig over att jag blev en av intiativtagarna till denna samelandsresa Så snart jag sett Song of Asia i Oslo forstod jag betydelsen av att vi samer fick kontakt med representanter for minoritetsfolken i Song of Asia Det alternativ som de presenterar ar nagon-ting som vi samer behøver uppskatta och forsta

— Samerna kan inte i sin kamp bruka samma vapen som brukats emot oss Vi har små utsikter att lyckas med en yttre revolution men stora att lyckas

Forts s 15

Praktiska exempel på ett nytt samhälle

Apropå en ny bok

I den svenska upplagan av Svart-vita boken som utkom i februari i ar tas manga aktuella fragor upp En av dem ar makt, en ar pengar Har foljer nagra synpunkter som en ung svensk idag har pa de amnena

□ Vi lever i ett av varldens absolut rikaste lander Internationellt sett har vi det mycket gott stalt med pengar men ofta tycks vi sjalva tvivla på att vi har tillrackligt av den varan Pengar ar en livsnodvandighet, men de ar också en hel del annat, t ex makt och påtryckningsmedel Felet ligger inte i pengarna eller de materiella tillgångarna i och for sig, utan i hur vi anvander dem

Jag har en kansla av att vi ofta ser lite for krasst materialistiskt på vår situation Darfor blir vi blinda for sadant som inte fungerar enligt de termerna Någon sa att vi har i Sverige blivit dåliga givare, lika sant ar att vi har svårt att ta emot något utan att kunna betala igen

Lockheedaffaren ar ett exempel på vart vårt ensidigt materialistiska tankande leder oss Men jag ar ganska overtygad om att det på flera platser i den harvan fanns personer som om de foljt sina samveten skulle ha opponerat sig mot affaren och darigenom kanske kunnat forhindra den

Att prylsamhället inte ar något ideal håller de flesta med om, men trots det koper vi fler prylar nu an någonsin tidigare Teori och praktik gar någonstans isar Likaså anser manga att det ligger ett stort fel i att vi ska ha det så bra medan andra landers befolkning lever i bedrovlig fattigdom Vad ar det som hindrar att vi tar med oss vara goda teorier från diskussionsplanet till det dagliga livet?

□ Makt kanner jag inte, snarare maktloshet Jag upplever mig som ganska liten och obetydlig har i varlden Det som verkligen betyder något i store sammanhang tycks ske langt ovanfor mitt huvud Ofta verkar det som om hela var omgivning haller pa att barka av at skogen med befolkningsexplosion, miljöforstoring, kapprustning och krig Aven om nagra få av oss arbetar for en annan utveckling kan man undra vad det kan astadkomma Det naturliga verkar vara att jag agnar mig at min lilla varld och sällan har man skadat ett land dar privatliv kan bli sa bekvamt och valplanerat som i Sverige

Men det som slar mig i Svart-vita boken ar det praktiska exemplets makt Dar kan vi alla finna en uppgift, i att skapa modeller for det nya samhället Att sjalv kunna vara engagerad i den sortens arbete ar vad som ger mig tro pa framtiden

Hakan Ahlman

Rekvirera

**SVART-VITA
BOKEN**

6 -

från Ide och Kultur
Sveavagen 34, 6 tr
111 34 Stockholm

Pressdebatt om Song of Asia

□ Upptakten till pressdebatten i Umeå kring Song of Asia och Moralisk upprustning gavs genom ett inlägg i Vasterbottens-Kuriren av Per-Arne Arvidsson. Som ledamot av kommunfullmäktige riktade han en öppen fråga till kulturnamnens ordförande Bengt Hj Andersson varför namnden, «som normalt brukar stöja kulturhandlingar i kommunen ekonomiskt», avslagit en ansökan om kommunalt bidrag till Song of Asia.

Hr Arvidsson påpekade avslutningsvis att namndens beslut kunde andras i efterhand. «Det vore ju i annat fall förunderligt ifall kulturnamnden i Umeå skulle nedvärdera detta kulturrevenemang som kommit till Sverige på inbjudan från bl a kulturpolitiker representerande samtliga demokratiska riksdagspartier.»

Många inlägg

Den öppna frågan gav Vasterbottens Folkblad anledning till att publicera en redaktionell artikel med rubriken «'Nyfascistiska' rörelsen MRA bakom show i Umeå». I ingressen sägs att «rörelsen kallar sig själv opolitisk men har oftast lierat sig med starkt anti-kommunistiska grupper i världen. MRA misstänks också finansieras med CIA-pengar. I den 'breda' asiatiska gruppen finns heller ingen kines, kambodjan, nordkorean eller vietnames med.»

I en ledarnote skrev VF att «det behövs inte långvariga studier av rörelsen för att finna dels ett oförsonligt hat till kommunism och kommunistländer, dels en konservativ allmanuppfattning och inte minst en reaktionär kulturuppfattning. Ett misstänkt samspel mellan CIA och MRA gör inte saken bättre.»

Samtidigt med dessa redaktionella angrepp gav VF stort utrymme åt en insändare av sociologen Olle Dalström som upprepade en lång rad av de osanningar och förvrängda påståenden som under årtionden riktats mot Frank Buchman och rörelsen för moralisk upprustning och som alltid kunnat avslöjas och sakligt tillrättalaggas. Det blev de också nu genom en rad inlägg på insändarplats i Vasterbottens Folkblad och Vasterbottens-Kuriren.

Utlåtande av revisorer

Insinuationerna om skumma finansiella källor bakom Song of Asia och dess sammanhang föranledde de auktoriserade revisorerna i Stiftelsen för Moralisk upprustning i Sverige, Harald Carlström och Harry Sjöåker, att vända sig till VF med en skrivelse av följande lydelse:

«Under ett par årtionden har undertecknade reviderat räkenskaper för Stiftelsen för Moralisk upprustning i Sverige. På förekommen anledning vill vi härmed intyga att Stiftelsen för Moralisk upprustning är finansierad genom gåvor från många

enskilda svenskar. Vi har kunnat konstatera en stor öfvervilighet från människor i alla åldrar. Många av dessa gåvor har varje år kunnat bidra till att mota behov i andra länder, inte minst i Asien.

Att några pengar skulle ha kommit från CIA i USA eller från KGB i Sovjetunionen till Stiftelsen för Moralisk upprustning har vi aldrig någonsin kunnat förmarka.»

Starka reaktioner

Umeå kommunfullmäktiges ordförande Gustaf Vidman var på kommunens vägnar värd vid en lunch för Song of Asia-gruppen.

«Den som i likhet med Gustaf Vidman vågar sätta sig upp mot tanke-, åsikts-, yttrande- och mötesfrihetens förtryck i denna kommun kan räkna med både roster och respekt i framtiden», skrev Elsa Weng-Nilsson i ett temperamentsfullt debattinlägg i VF. «Påvevaldet breder ut sig och alla tigger slapp. Vem har gett den envaldige Bengt Hj Andersson sådana befogenheter? Vem har bett sociologer tanka för oss? I vilken egenkap och vilken tjänsteställning trader Olle Dalström fram?»

Efter att ha sett Song of Asia på Dragonskolan och tagit del av angreppet i VF skrev Egon Ohman, Vannasby, en insändare till tidningen:

«Ett verkingsfullt vackert inlägg i kampen mellan ljus och mörker»

Festivalen visar på sanningens vapen arlighet, renhet, osjalviskhet och karlek

Man måste förstå att lognen kanner sig skakad vid kontakt med människor som står för sanning Orenheten kanner sig jagad av alla som vill tanka och praktisera ett rent och rattfardigt liv Sjalviskheten kan inte fatta att människor kan offra

allt i osjalviskhet Hatet lider ett grymt nederlag när en människa får uppleva karlek i hjartegrunden

Det är helt naturligt att Moralisk upprustning fortigs, fortalas och motarbetas av de krafter som tror på logn, orenhet, sjalviskhet och hat Den som vill leva i mörker bor gora allt för att slacka ljustet »

med dem som gjort uppoffringar för att möjliggöra vårt besök i Umeå skulle ha visat varifrån pengarna för vårt arbete kommer Det är lätt att framställa beskyllningar beträffande CIA eller ofrivilligt upprepa någon annans missuppfattningar om något sådant som moralisk upprustning Det är emellertid inte samma sak som att skaffa forstahandskunskap om vad som är sanning

Då vi fått möjlighet att träffa och tala med människor i Umeå har vi börjat förstå dem och de har fått möjlighet att kanna och förstå vad vi står för Vi skulle vilja inbjuda er, era kolleger och lasare att komma och se vår show och träffa oss »

Inlagget var för Song of Asia-truppen undertecknat av Pankaj Shah

Svar från asiaterna

□ Under Song of Asias besök i Umeå gjorde en tillfällig medarbetare i en av ortstidningarna ett angrepp mot Song of Asia och Moralisk upprustning Det foranledde en livlig insandarbatt i de båda lokaltidningarna där man i en rad inlägg reagerade mot osanningarna och ensidigheten i angreppet De asiatiska ungdomarna själva publicerade ett bemotande i Vasterbottens Folkblad av följande lydelse

«Sedan vi anlade till Umeå har Song of Asia-truppen blivit föremål för en strid som vi varken sokt eller onskat Vi är 62 från 12 asiatiska länder och vi har kommit med den musikaliska showen Song of Asia som inte bara talar om hur Asien ser ut i dag utan också uttrycker vårt hopp och vår syn för vad det kan bli

Vi är rorda över den varma gastfrihet som vi har blivit föremål för i många umeåhem och vi är hedrade över det mottagande kommunen givit oss

Song of Asia är en integrerande del av moralisk upprustning som kampar för att överallt i världen gora slut på ekonomiska och sociala orattvisor

genom en radikal förändring i mål och motiv i människor från alla klasser, raser, religioner och politiska övertygelser

Det är begripligt att inte alla gillar vad vi hoppas uppnå Det är logiskt att de som inte är överens med oss uttrycker sina åsikter i pressen och andra media Vad vi inte kan förstå är emellertid att allvariga beskyllningar gjorts mot oss och vårt arbete utan något försök att träffa oss och tala med oss Darför kanner vi oss tvungna att saga vad vi tanker

I Song of Asia har vi, liksom i moralisk upprustning i allmänhet, svarta, bruna, vita och gula som arbetar tillsammans som likar Andå påstås det i edra spalter att moralisk upprustning stöder apartheid Om någon hade brytt sig om att träffa oss innan de skrev artikeln om oss skulle de ha fått veta fakta Som det nu är antyder artikeln i er tidning att vi från Asien inte vet vad vi gör Vi kan inte tro att det var vad ni ville säga

Likaså skulle ett möte med oss ha gjort klart att vi knappast är de ny-fascister som vi utmålats att vara, och ett möte

Bakgrund

Så var det då

Vid det tyska återtåget ur Frankrike upptäcktes ett 126 sidors dokument, Gestapos hemliga rapport över Oxfordgruppen — moralisk upprustning — med beteckningen Die Oxfordgruppenbewegung Den sammanställdes 1942 av Hauptbüro des Reichssicherheitsdienstes

Dari anklagas bl a dr Frank Buchman och Oxfordgruppen för att «orubbligt intaga motsatsställning till nationalsocialismen», såtillvida som «de uppmanar sina medlemmar att ställa sig helt under det kristna korset och mot hakkorset resa Kristi kors, eftersom det förra vill forinta Kristi kors» «Uppriktigt sagt ligger här gruppens betydelse», heter det vidare i dokumentet «Just i denna stund, då vi (det nazistiska par-

Forts s 15

Från busskort till jorden runt-resa

Hur besöket av Song of Asia finansierades

□ Finansieringen av det forra månaden avslutade besöket av Song of Asia i Sverige rymmer många intressanta historier

Budgeten for asiaternas fyra veckor i landet, inklusive resan for 60-mannatruppen från Schweiz, uppgick till 183 000 kr. Det var från början klart att foreställningarna i Stockholm och Umeå inte kunde tacka det beloppet. I fortrostan på det stora intresse som många visat for asiaternas besök inbjöds dessa ändå utan att några ekonomiska forhandsgarantier fanns. Forvantningarna infriades!

Biljettintakterna och andra inbetalningar for måltider o d i de båda staderna uppgick till 44 375 kr

130 600 kr har i skrivande stund kommit in till kontot for Song of Asia i form av gavor. Det övervågande antalet av dessa uppgår till 500 kr eller mindre. Många bland givarna ar skolungdom eller pensionarer. Bland de övriga ar det tjugosex som givit vardera 1 000 kr, tjugooåttio har givit 500 och sex har givit mellan 500 och 1 000 var. Sju personer, varav sex pensionarer, har givit 2 000 var

50 kr i månaden

Fantasin har spelat for olika möjligheter att ge. Två syskon sålde bocker de arvt efter sin far och gav pengarna — 370 kr. Konstnärer skankte sina egna

verk, som såldes till oavkortad formån for Song of Asia. Två präster gav sitt arvode från en gudstjänst med dop. En mor, som nyligen forlorat sin dotter, gav 1 000 kr ur en forsakring efter henne. En gymnasist gav pengar till busskort i Stockholm for fyra asiater. En fru utan stora inkomster gav 1 000 kr i tacksamhet for den hjälp en väninna givit henne att finna rätt livsväg. En 11-årig pojke gav sina fodelsedagspengar. En affarsman som lange planerat en jorden runt-resa installde denna och gav istället pengarna (15 000 kr, vilket var den största individuella gåvan). En lärare har regelbundet givit 50 kr per månad i ett års tid. En pensionerad lärarinna gav 2 000 kr efter att ha sett en foreställning — «i djup tacksamhet for vad Song of Asia givit»

124 djupfrysta måltider

Praktiska insatser och naturagavor har naturligtvis i hög grad bidragit till att hålla kostnaderna nere. Det faktum att många människor i Stockholm, Umeå och Jokkmokk och även andra platser öppnat sina hem under langre eller kortare tid for asiaterna var en källa till stor tacksamhet for dessa. De kom på det sättet Sverige, vårt sätt att tanka och leva, narmare. Det var också en önskan de hade när de kom hit.

Husmodrar använde sina kokveckor forre asiaternas ankomst till att forbereda mat som sedan djupfrystes. En grupp damer i Göteborg lagade på det sättet måltider till 125 personer. En av dem for till Stockholm och gjorde maten i ordning. Allt skedde på egen bekostnad. Senare sände dessa damer 120 kr som gava till övriga matkostnader.

Historierna kunde mångfaldigas. Asiaterna uttryckte på många sätt sin tacksamhet for mottagandet och for vad de fått lara i Sverige. En av dem sade att de i vissa avseenden lart mer i Sverige än under sitt foregående år i olika delar av Europa. Det hade hjälpt dem «att återvända till sina egna länder for att ta ansvar for dem». Bl a hade det gjort intryck på dem att få mota så många som tillsammans var engagerade i kampen for moralisk upprustning både av Sverige och av världen.

Öppen kanal...

□ Sveriges radios program OPPEN KANAL hade den 23 mars inbjudit till ett samtal om Moralisk upprustning. Anledningen var den pressdebatt som pågått i en lokaltidning efter Song of Asias framträdande i Umeå. Olle Dalström som i tidningen attackerat Song of Asia med osanna och ogrundade påståenden bemöttes av Gunnar Wieselgren och Ruth Soderlund. Gunnar Wieselgren papekade att de sextio asiatiska ungdom-

KANADA

Inbjudan av Song of Asia till Kanada är under tecknad av ledande representanter för sex kanadensiska indianstammar. De välkomnar «våra systrar och broder från Asien att komma till det land vi tillhör. Vi vill gärna att ni kommer med er musikal Song of Asia och ger den för alla raser, och att ni gästar våra hem, städer och byar. Tillsammans kan vi återställa respekten för människor och en kärlek till naturen så att de hungliga får mat och de förtryckta frihet och att vi blir ledda inte av vinstbegär utan av visdomen från den Stora Anden, alla människors Gud. Fruktan försvinner och fortroende slår rot. Så övervinns bitterheten som skapar vinter i våra hjärtan och som hindrar den var som är den sanna arvedelen för alla stammar och folk under solen. Därefter skall vi leva i fred inom våra gränser och mellan alla nationer», heter det i indianledarnas inbjudan av Song of Asia till Kanada.

marna genom sin blotta existens och det satt på vilket de under tre års samarbete — svarta, gula, bruna och vita människor — vederlade varje pastaende om att Moralisk upprustning skulle vara detsamma som fascism eller apartheid.

Enkelt och klart

Song of Asia ger i sin musikaliska kavalkad utifrån sina erfarenheter och sin asiatiska tradition Moralisk upprustnings enkla och klara budskap, fortsatte han. Den strukturförändring, som behövs idag kan ske endast genom en förändring av den enskilda människan och hennes motiv av bitterhet, hat och revansch. Med absoluta moraliska normer som ledstjärnor kan vi andra vara motiv i asia-

WALES

«Jag är här i dag därför att musikalerna Song of Asia gjorde så starkt intryck på mig när den gavs i Cardiff», sade borgmästaren i Vale of Glamorgan, Darwin Hinds, vid en konferens nyligen i Cardiff med temat «Wales och morgondagens värld».

«Det finns och har alltid funnits behov av en moralisk upprustning, men nu behöver världen mer än någonsin en andlig lyftning», sade Mr Hinds. Kommunalförbundsledaren John Pate från South Yorkshire sade att i en tid när det ligger så mycket korruption i luften «är det mindre viktigt med höger eller vänster än att gå rakt fram».

Hans kollega George Richards från Norwich rekommenderade de kommunala organen att tänka mera på hur man bygger upp moraliska värden än att agna all sin tid åt följderna av att dessa värden saknas».

ternas budskap uppmanas vi att lyssna till vårt samvete, den inre rosten, som kan leda vårt handlande i stort och smått.

Svensk folktradition

Att förverkliga detta är den vanliga människans chans att göra sig hörd i vår värld idag, sade Ruth Soderlund och gav i fortsättningen uttryck för hur Moralisk upprustnings ideologi står i djupaste samklang med vår svenska folktradition och kan hjälpa oss att förverkliga våra demokratiska ideal.

För dem som är förankrade i de svenska folkrorelserna borde det inte vara svårt att förstå hur människor, också när det gäller Moralisk upprustning, med glatt hjärta satsar även ekonomiskt för vad de tror på.

Bruno Kreisky

Med anledning av den debatterade frågan om kommunism och antikommunism slutade Gunnar Wieselgren med att citera ett uttalande av Österrikes förbundskansler Bruno Kreisky vid dennes besök i Caux i Schweiz 1966 under en konferens för moralisk upprustning. Enligt Neue Zürcher Zeitung (12/1/1966) sade han bl.a. «I dagens värld är det inte fråga om formeln kommunism eller antikommunism. Det gäller ett akta alternativ. Detta måste innehålla hela den rika mångfalden som ryms inom den moderna demokratin» (Nyhetsrapporten i NZZ fortsatte «Han, Kreisky, sag i Moralisk upprustning ett slags mobilisering för detta alternativ»).

Dr Elliot Gabellah, fungerande president i ANC, riktar

appell till Zimbabwe

Sondagskvällen den 8 mars trangdes 600 människor i metodistkyrkan i den afrikanska stadsdelen Harare i Rhodesias huvudstad Salisbury

De hade kommit för att höra dr Elliott Gabellah, fungerande president i African National Council, ANC, rikta en appell till hela nationen. Den övervägande delen av publiken var unga afrikaner, och bland de vita lyssnarna fanns soldater i den rho-

När jag satt på mitt hotell tänkte jag på vad Paulus sade i sitt brev till korintierna (2 kor 5 «Om någon lever i gemenskap med Kristus, är han alltså en ny skapelse» Gud försonade oss med sig själv och gav oss forsoningens uppdrag

Varför gör vi det vi gör — slåss? Darför att vi har gått åt olika håll. Vi har blivit egenmäktiga

Det är Guds vilja att alla människor ska bli fria. Den människa som blivit förvandlad kan öppna vägen till Gud och till den frihet vi slåss för. För närvarande används den kristna kulturen till att förtrycka

Vi zuluer säger «Den som utför handlingen glommer snart, men den som utsatts för handlingen glommer aldrig». Vi har kommit till den punkt då vi inte kan försonas med varandra. Den enda Makt vi kan vädja till är Gud

desiska armen. Motesledare var pastor Athur Kanodereka

Kassören i ANC, pastor Henry Kachidza, introducerade dr Gabellah «Vi har kommit samman för att be för en vision för vårt land», sade Kachidza «Ibland är vi rädda. Ibland är det svårt att tala till våra vänner. Vi är samlade för att be Gud leda oss i denna svåra tid»

Härnadan återges dr Gabellahs ord i utdrag

När Israels folk var egypternas slavar blev de inte befriade förän de anropade Gud, som horde deras rop. Egyptierna förtryckte dem. När denne Gud horde ropen från Israels barn, sande han en man som kom och befriade dem. Hur gjorde han det? Hatade han alla människor? Nej, han begav sig dit, därför att han inte var bara en människa. När en människa lever i gemenskap med Gud blir hon en ny skapelse. Denna nya skapelse kom och befriade sitt folk — de var människor av det gamla slaget, därför att de hade skilt sig från Gud. Gud är den ende som ska komma och befria oss

Ska vi då ta det med ro och vanta på Gud? Nej! Vi måste vandra tillbaka och börja gå den nya vägen. När vi gör det kommer vi att nå vårt mål

Det finns kristna i vårt land, men en del människor känner sig former än andra. Galler det

bara mellan svarta och vita? Nej, det galler också mellan mashonas och ndebeles, mellan manicas och makarangas. Det är inte ett problem som har att göra med hudfärg. Det är ett allmänmanskligt problem

Vi bekämpar inte någon särskild hudfärg utan ett system

Den gode ledaren är den som själv vill bli ledd. Om vi vill regera det här landet, så är den första och fundamentala förutsättningen att vi — som fått det som var fodsrorätt av Gud och som inte gått utanför dess ramar — att vi lär oss att regera oss själva i vårt eget hus först. Annars kommer vi att gripa till makten och fortsätta att upprätthålla samma system

Vi vill ha ett Zimbabwe där alla människor är fria, ett Zimbabwe där ens hudfärg inte spelar någon roll. Har ni sett den där nya ofärgade skokramen? Man använder den på brunt, vitt och svart och allt börjar glansa. Det är det slags Zimbabwe vi vill ha

Kampen för frihet är inte bara de svartas kamp. Det är alla rasers kamp. För det är inte ett problem som galler hudfärg. Problemet galler människan. Det finns på Irland och överallt

När en människa skiljer sig från Gud blir hon kraftlös. Ibland får vi inte in BBC, därför att det är nåt fel med apparaten. Men därför säger vi inte att BBC slutat sända. Det är vi som nu måste försona oss, människor emellan och också mellan människor och Gud. Sen kommer Gud att använda oss

Det är bara när människan blir en ny skapelse som hon kan kommunicera med andra och med Gud. Då blir hon människa. Utan det är hon bara en halv människa

Det har ar vårt land Vi vill leva i fred och vara fria Hur då? En del sager att vi måste slå ner varandra, precis så som det hant i våra stadsdelar Ar det så det ska ga till? (Åhorarna Nej!) Nej det ar det inte. Utan man blir forsonade med varandra och med Gud Sen bor-jar Gud arbeta

Jag urskuldar ingen fortryckare Han gor motsatsen till vad Gud vill att han ska gora En del kanner sig vara former an andra, inte på grund av vad de gor utan darfor att deras hy ar vitare En del talar om en regering som 'ligger i handerna på de civiliserade' Har hud-farg nåt med civilisation att gora? (Åhorarna Nej!) I London finns det lika goda djavlar som har

En regering som forblir 'i handerna på de civiliserade' i betydelsen att handerna skall vara vita, det ar fel Det ar en regering av folket, kanske ledd av Gud, det ar det slags regering jag skulle vilja ha Det ar

Bakgrund

Fran s 11

tiet) anstranger oss att forkva-va det kristna syndamedvetandet, vilket forefaller oss vara forsta steget i riktning mot tyskarnas forslavande, utgar från anglosaxarna, vilka rasligt ar beslaktade med oss, en rorelse som betraktar just detta syndamedvetande som grundvalen for en forandring i de mellanfolkliga relationerna »

På ett annat stalle i rapporten heter det vidare «Gruppen andas vasterlandsk demokrati Den tillhandahåller den kristna forkladnaden for varldsdemokratins syfte »

inte en vit regering Det ar inte en svart regering Det finns svarta regeringar i Afrika, och i vissa lander kan man inte saga det jag sager har Det ar inte det vi onskar «Sanningen ska gora er fria»

Jag står har for att på alla satt jag formår fordoma det system som harskar i vårt land idag Det ar inte ett system som leds av människor, som har enighet med Gud

Nar Gud vill att nåt ska ske, så kommer det att ske Jag har sett många barn fodas En del kvinnor ar radda for att foda Men nar tiden ar inne, då fods

barnet Men glom inte fodslo-varkarna som satter in, innan barnet kommer En del kvinnor skriker, Men nar det ar fott, ar alla glada

Just nu går vi igenom fodslo-varkarna De kan ta timmar De kan fortsatta lange Det kravs kraffttag — men barnet kommer att fodas

Viktigast av allt ar att gora sig beredd, for barnet kommer att fodas Det drojer inte lange nu Gor er i ordning med hand-fat, handduk och tvål Barnet kommer att fodas Zimbabwes frihet kommer Låt oss bli redo for fodseln!

Hans Ragnar Mathisen

Fran s 9

med en inre Che Guevara sa en gång att han inte var intresse-rad av en revolution som inte syftar till att forandra manni-skorna inifrån

Några ord i Song of Asia et-sade sig in i mitt minne «Desom lidit mest, har mest att ge» Jag tankte på vad jag personligen lidit och vad vi samer lidit, och jag borjade tanka på vad vi skulle kunna ge till varlden Om pressen i Sverige var ute efter sensation, så skulle de ha inter-vjuat några av dem som lidit mest i Song of Asia Vilken sensation det skulle ha blivit i svensk journalistik!

— Jag har intrycket att den svenska pressen och myndighe-terna exploaterat samerna både ekonomiskt och på andra satt Då ar det trots allt battre i Norge Samerna ar ett folk med mycket små mojligheter att for-ma sig sjalvt och sin framtid, nar naringsgrundvalen ryckts

undan Men kanske det ar ma-joritetsfolken som lider den storsta skadan Marx sa en gång «Det ar en stor olycka for ett folk att det har under-tryckt ett annat »

— I Jokkmokk var det same-foreningen som stod som in-bjudare till Song of Asia Cirka 115 personer kom till forestall-ningen i Ostra centralskolan, och samvaron fortsatte efteråt på Samernas folkhogskola och i olika jokkmokkshem till långt in på natten Två av asiaterna sa till mig att dagarna i Jokk-mokk var deras hittills basta upplevelse i Europa Som same ar jag glad att hora sådant Asiaterna bodde hos samer och kande sig helt enkelt som hemma De var val medvetna om att vi samer inte ar några helgon, och vi lever inte i något paradis, men de gillade vårt omedelbara och oformella satt att leva

Bror Jonzon

Civilingenjör
Lennar Sjögren
Fregattgården
S-660
Svaninge

BÅTPLANER?
Rådfråga
Båt-PONTUS
Goteborgs
Frihamn
Tel. 031-51 07 04

Båt
PONTUS